

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

Det fremgår af denne rapport, at der i 1930-31 blev udkastet 7.600 t arsenik blandet med beton i Den botniske Bugt, og at der i løbet af 1931 blev udkastet yderligere 310 t arsenik. Denne sidstnævnte arsenik var ikke emballeret eller blandet med beton.

Ifølge magistrene Boëtius og Vagn Olsen vil en udsivning af hele denne mængde af arsenik forøge Østersøens naturlige arsenikindhold med ca. 50 pct., en forøgelse, som ikke bringer dette op på et niveau, der er farligt for dyr og mennesker. Man har i øvrigt i denne forbindelse henledt opmærksomheden på den vandudveksling, der finder sted i Østersøen, og som over en periode på 20 år fornyr dens vand. Fra sundhedsstyrelsen har jeg endelig erfaret, at arsenikindholdet i fisk i dag er mindre i Østersøen end f. eks. i Nordsøen.

I anledning af de verserende rygter og forlydender om yderligere meget store udkastninger af arsenik i Østersøen, har jeg imidlertid fundet det rigtigst at søge sagen behandlet og belyst så grundigt som overhovedet muligt. Jeg har derfor anmodet amtmand K. O. Møller, der er formand for den danske delegation af det under Nordisk Råd nedsatte kontaktorgan om miljøspørgsmål, om at sætte sig i forbindelse med sin svenske kollega, så jeg hurtigst muligt kan få forelagt en redegørelse om sagen. Skulle den redegørelse give anledning til indgriben fra dansk side, kan jeg forsikre spørgeren om, at jeg ikke vil tøve hermed.

Edele Kruchow: Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen, hvoraf det fremgår, at der ikke er nogen akut fare. Jeg må altså forstå, at de oplysninger om forøgede nedkastninger i 1960erne, som jeg har læst i Roskilde Tidende for den 23. i denne måned, ikke har nogen virkelig baggrund. Jeg ser så hen til, at ministeren, hvis der efter kontakten med svenske kolleger kommer yderligere oplysninger, gør tinget bekendt hermed.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg kan kun gentage, at der altså ikke foreligger officielle indberetninger om de mængder, der bl. a. er nævnt i Roskilde Tidende. Men det er helt givet, at skulle det vise sig, at der er udkastet betydelige mængder i 1960erne og senere, således som spørgeren trækker frem her i anden omgang, vil jeg ikke tøve med at underrette tinget herom, for jeg anser det for en alvorlig sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Per Dich* til boligministeren:

„Hvilke foranstaltninger agter ministeren at foreslå for at forhindre, at højesterets afgørelse på grundlag af boligforliget af 1966 om ændring af vurderingsgrundlaget for 32 lejligheder i Nordborggade i Århus skal medføre generelle huslejestigninger i resten af den ældre boligmasse?“

Skriftlig begrundelse.

Ifølge meddelelser i dagspressen besluttede vurderingsankenævnet i Århus kommune onsdag den 20. oktober at forhøje huslejen i 40.000 boliger i Århus fra 60 kr. pr. m² til 70 kr. pr. m² årlig. Afgørelsen baseres på en højesteretsdom, som omfatter 32 lejligheder i Nordborggade i Århus. Vurderingsankenævnet foretog forhøjelsen ud fra et „lighedsprincip“.

Grundejernes Landsforbund vil på et møde den 10. november drøfte mulighederne for huslejestigninger for resten af landet — i alt ca. 400.000 lejligheder.

For Odense, Ålborg, Esbjerg og Randers' vedkommende vil der blive tale om stigninger på ca. 15 pct. for i alt ca. 100.000 lejligheder. For Københavns vedkommende (ca. 260.000 lejligheder) hævder Grundejernes Landsforbund, at det eksisterende lejeniveau — 75 kr. pr. m² mod 60 kr. pr. m² i provinsen — yderligere skal hæves, således at forskellen, 20 pct., også vil gælde efter forhøjelserne